

GOTTHARD BJÖRLING

* 1909-03-13 † 2003-01-07

Med Gotthard Björling har den siste professorn i metallhyttkonst vid KTH i Stockholm gått ur tiden. Han kom av en lärd släkt, där fadern och farfadern båda var kända Lundaprofiler, fadern juridikprofessorn Carl Björling.

Gotthard tog studenten på latinlinjen i hemstaden 1927 och ägnade sina universitetsstudier åt naturvetenskapliga ämnen. 1932 avslutades dessa med en fil mag-examen i matematik, fysik och kemi. Detta senare ämne fascinerade honom emellertid till den grad, att han gav sig i kast med en civilingenjörsutbildning i kemi vid KTH, ett mål som han nådde 1938.

Efter anställningar vid Uddeholmsbolaget i Skoghall, vid ASEA i Ludvika och som forskningsingenjör vid Bolidens stora metallutvinningsverk i Rönnskär var tiden inne för en fortsatt utbildning vid KTH. Säkerligen var drivkraften till denna allt högre kvalificering en önskan att kunna bli den tredje professorsgenerationen i rad inom familjen. Detta mål nådde han också inom området icke-järn-metallernas metallurgi, som han konfronterats med i Bolidenbolaget. 1951 var han klar med sitt licentiatarbete och 1955 försvarade han sin teknologie doktorsgrad med den äran och erbjöds omgående docentur i det digra ämnet metallhyttkonst. Det kan man kalla en imponerande och konsekvent karriär. 1957 blev docenten professor.

Som det gammalmodiga namnet på hans läroämne antyder, var metallutvinningen ända in i sen tid mera en konst än en vetenskap. Gotthard kom i

huvudsak att ägna sig åt den senare aspekten, men i undervisningen ingick även att också känna till konsten. Genom vidlyftiga detaljstudier satte han sig in i denna. Han blev en sannskyldig polyhistor och för sina vänner och alla som ville lyssna en mycket underhållande bekantskap.

Trots sin stora inre rikedom var Gotthard inte en helt lättillgänglig person. Han hade inte tagit till sig tidens sed att utan vidare ”dua” jämnåriga (och elever!) och var oftast litet ”svarvad” vid första kontakten. Han ”tinade” dock upp och med sin vackra ”ädelskånska” spred han trevnad.

Under sin långa utbildningstid hann Gotthard Björling också med en karriär som reservofficer, som han avslutade 1943 då han befordrades till kapten i Signaltruppernas reserv. Inom parentes må nämnas att han även var beriden och en skicklig ryttare.

Under Ludvikatiden träffade Gotthard sin blivande maka, Margareta Berglund, dotter till gruvidisponenten och gillebrodern Josef Berglund. Bredvid den ivrige och idérike Gotthard var Margareta den lugna och jordbundna karaktären. De bildade tillsammans ett mycket harmoniskt äkta par.

Kemisten Gotthard kom genom sitt ämnesval och genom giftermålet in i bergsmanskretsar och blev där ett uppskattat tillskott. Under åren 1962-65 var han Bergsmannaföreningens ordförande och under alla år en uppskattad föredragshållare och skribent i föreningens tidskrifter.

Gotthard Björlings tid som utövande professor avslutades vid pensioneringen 1974, men hans kapacitet kom att utnyttjas under ytterligare ett halvsekel av konsult- och föredragsverksamhet i hemlandet och världen över. Hans resor (alltid i tjänsten!) gjorde honom till en sannskyldig globetrotter.

Familjens domicil var hela tiden Djursholm, men 1991 flyttade Gotthard och Margareta till pensionärsanläggningen Thulehem i Lund. Somrarna tillbringade de alltfört på Margaretas släktgård Gimmene vid Tidån i Västergötland. Även i den nya tillvaron var lyckan dem bevågen. Under ett decennium fick de njuta av sitt otium och ägna sig åt hobbies som boule, biljard, bridge, botaniska strövtåg och icke minst trädgårdsarbete på kolonilotten.

Till Sancte Örjens Gille kom Gotthard Björling 1950. Efter femtio år och kreerad till veteran i Gillet, drabbades han i september av den stroke, som skulle komma att ända hans liv. Sedan 1987 bar Gotthard Gillets högsta länk. Han hade glädjen att se två av sina söner som gillebröder.

Frid över hans minne!

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 2003.

Sigge Bergh